

INTRODUCCIÓ AL MÓN DE LES AUS

Es calcula que existeixen aproximadament unes 10.000 espècies al món, cosa que els converteix en els vertebrats més diversos, són el segon grup de vertebrats més nombrosos.

Les aus es caracteritzen per pondre ous i per tenir plomes, un bec mancat de dents, un ritme metabòlic elevat, un cor amb quatre cambres, i un esquelet. Totes les aus tenen potes anteriors modificades en forma d'ales i la majoria poden volar, amb algunes excepcions. Les aus també tenen aparells digestiu i respiratori únics que estan altament adaptats pel vol. Algunes aus, especialment els lloros, es troben entre les espècies animals més intel·ligents;

Les aus són socials, es comuniquen utilitzant senyals visuals i a través de crides i cants, i participen en comportaments socials com la cria i caça. La immensa majoria d'espècies d'aus són monògames, normalment per una temporada d'aparellament, a vegades durant anys. Altres espècies tenen sistemes de cria poliginies (moltes femelles) o, rarament, poliàndries (molts mascles). Els ous solen ser postos en un niu i incubats pels pares. La majoria d'aus tenen un llarg període de cura per part dels pares després de l'eclosió dels pollets.

Els **lloros** inclouen unes 350 espècies. Són aus que es troben a la majoria de zones càlides i tropicals. Se'ls sol agrupar en dues famílies: els psitàcids (lloros autèntics) i els cacatúids (cacatues). La majoria de lloros són verds, amb altres colors brillants, i algunes espècies són multicolors.

Normalment els mascles presenten un plomatge més cridaner que el de les femelles. El plomatge acostuma a tenir dimorfisme estacional, mascles i femelles tenen un plomatge diferent durant la estació reproductiva i la hivernal.

En referència amb l'esperança de vida, els lloros poden viure entre 25 i 50 anys d'edat, però també hi ha algunes espècies com els Guacamayos que poden arribar fins els 70 anys de vida.

Parlen? Moltes espècies d'aus poden imitar la veu humana i altres sons. Els lloros poden imitar els sons de la veu humana gràcies a la seva llengua, semblant a la de l'home. Es tracta, però, d'una simple imitació de sons, que no té res a veure amb el vertader acte de la parla, ja que no respon a una intenció de comunicació. Moltes espècies de lloros aconseguen aprendre entre 200 i 250 paraules.

Els sentits

1. L'oïda

Les aus poden sentir sons a partir d'un petit orifici situat darrera de cada un dels ulls, recobert amb un pegat de plomes, que sovint, són de diferent color que les de la resta del cos.

Totes les aus es comuniquen entre sí de diferents maneres a través de veus diverses, i acostumen a reconèixer a la seva parella (molts ocells, com ara els agapornis, fan una parella per tota la vida i si un dels dos membres mor, l'altre difícilment tornarà a trobar una altra parella i pot moure de pena) i a les seves cries més pel so que per la vista. És per això que tenen el sentit de l'oïda molt desenvolupat.

Cada espècie té el seu cant, reclam o crit particular que utilitza per comunicar-se en situacions diverses.

2. La vista

És, juntament amb l'oïda, un dels sentits més desenvolupats de les aus. Un ocell petit té una vista comparable amb la d'un humà, mentre que un de gran té una vista molt més aguda. Les aus nocturnes, a més, tenen uns ulls extraordinàriament sensibles als canvis de llum.

3. L'olfacte

Les aus tenen un olfacte molt reduït, principalment perquè la majoria de vegades no el necessiten, tot i que algunes espècies de voltors troben la carronya gràcies a aquest sentit.

4. El gust

Sobretot en les aus granívores, el sentit del gust està poc desenvolupat. Així doncs, un ocell no l'utilitza per identificar l'aliment, sinó que ho fa amb els altres sentits.

La capacitat de vol

La presència d'ales permet que moltes aus puguin volar amb una gran diversitat de prestacions i aquesta capacitat és la conseqüència d'una gran especialització evolutiva. Les principals adaptacions que permeten a les aus volar són:

- Les extremitats anteriors estan transformades en ales.
- Presenten tres dits, un de reduït.
- El cos es troba recobert de plomes que mantenen la calor i intervenen en el vol.
- Els músculs pectorals estan molt desenvolupats i permeten el potent moviment de les ales.
- La pell és prima i flexible, de manera que els músculs es puguin moure amb gran facilitat durant el vol.
- Posseeixen ossos buits però resistents i sacs aeris que fan el cos més lleuger i adequat per al vol.
- Tenen un estèrnum molt desenvolupat, anomenat quilla, que suporta els potents músculs que mouen les ales.

Les plomes

La seva funció és cobrir el cos per aïllar-lo de l'exterior, dirigir-lo durant el vol, i, sobretot, augmentar la superfície de les ales i la cua fins a aconseguir la condició indispensable per poder volar sense esforç.

Morfologia externa. Es distingeixen tres parts: cap, tronc i cua.

Cap. Presenta boca amb bec corni, oïdes recobertes de plomes i ulls amb dues parpelles i una membrana nictitant semitransparent horitzontal. El bec presenta diferents formes segons el tipus d'alimentació

Tronc. Presenta 4 extremitats, les dues superiors són ales generalment adaptades al vol i les dues inferiors són potes proveïdes de quatre dits recoberts d'escates com els rèptils i adaptats a la marxa, a l'aprensió o a la natació.

Cua. És molt curta i suporta les plomes timoneres que marquen l'adreça de vol.